

[Erlendsson]

Indenrigsministeren var så elskværdig i dag næsten ikke at misforstå mig, eller i hvert fald kun meget lidt. Jeg var også selv, mener jeg, meget elskværdig i min stillingtagen til ministerens redegørelse, men det behøver jeg sådan set ikke at rose mig af, for der var meget fornuftigt i den redegørelse.

Indenrigsministeren kom ind på min omtale af de servicefunktioner, som er knyttet til sygehuseens opgave som egentlige hoteller. Der er jo de to funktioner på et sygehus, at dels skal patienterne behandles, dels skal de opbevares. Tit fejler de ikke så meget, men skal bare være i nærheden, for at man kan få fat på dem, når undersøgelserne skal foretages. Derfor gjorde man jo også det i ældre tid, at man lagde dem i seng med det samme – så vidste man, hvor man havde dem. Det finder man sig ikke i så høj grad i i dag, som man gjorde tidligere. Nu skal der lidt bedre begrundelse til.

Det, jeg tænkte på med hensyn til servicefunktionen, var, at selve organiseringen af den ser ud til at være meget indviklet og besværlig mange steder. Jeg har selv været ude for, at der fra kl. 7.30 til 14 var 24 forskellige inde hos mig med et eller andet eller for at tilbyde mig et eller andet eller fratage mig et eller andet, og da jeg udtrykte min overraskelse over det til forstanderinden, så sagde hun, at det var den nye runde, og at den fungerede ganske storartet. Disse servicefunktioner er meget ofte planlagt efter en spidsbelastning, som centeres omkring opvågnings-tiden, hvor der skal ske forskellige mindre betydningsfulde ting, som naturligvis skal ske, det hører simpelt hen med til det at opholde sig dér. Når det så er overstået, kommer der en lang, død periode, hvor man diskuterer patienterne og sætter sig ind i forskellige forhold, og det skal naturligvis også til, men det foregår også på en meget hyggelig måde og tager tit meget lang tid. Jeg mener, at man skal se meget nøje på disse hotellservicefunktioner. Jeg mener, at der er meget store muligheder for at rationalisere på dette punkt.

Med hensyn til statistikken så advarede jeg bare mod at hengive sig til overflødige undersøgelser, hvor vi allerede har tilstrækkelig viden til at gribe ind, og det mener jeg at vi har med hensyn til de mange ulykkelige ting, som sker på det trafikale område. Der mener jeg vi straks kan gøre noget, som vir-

kelig vil batte, både for at undgå disse ulykker og for at aflaste de tunge afdelinger, som er meget kostbare, hvad enten det gælder sygehusafdelinger eller plejehjemsafdelinger.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg vil gerne have lov til at takke ministeren, fordi han så positivt gik ind i dialogen omkring de synspunkter, som vi havde fremsat fra venstres side.

Jeg har et par spørgsmål, som jeg gerne vil have yderligere uddybet, for det første ét om de små sygehuse. Ministeren siger, at der intet står i vejledningerne om, at de små sygehuse skal nedlægges. Der står derimod noget om, at man skal sikre en samordning. Jeg vil gerne have ministerens bekræftelse på her i dag, at de vejledninger, som har taler om i oplægget, ikke vil gøre det vanskeligere for de små sygehuse at bestå i fremtiden. Det var just det, jeg berørte, da jeg sagde, at hvis vejledningerne har til formål at gøre det vanskeligere for de små sygehuse at bestå i fremtiden, så vil de ikke blive udsendt med venstres tilslutning.

Når jeg har hæftet mig lidt ved dette spørgsmål, så er det, fordi jeg har set en række eksempler – og jeg nævnte ét af dem, nemlig spørgsmålet om fødslerne – på, at vejledningerne har bidraget til, at de små sygehuse fik meget vanskelig ved at bestå. Ministeren er formentlig selv bekendt med den debat, der foregår visse steder i landet i øjeblikket, hvor folk befrygter, at man »udsulter« de små sygehuse, når det drejer sig om fødsler, og at man så på længere sigt faktisk via en vejledning lukker de små sygehuse.

Jeg vil også gerne stille ministeren et direkte spørgsmål om apotekerne. Jeg havde egentlig opfattelsen af efter samrådet i kommunaludvalget i går, at det var en meget klar tilkendegivelse fra ministeren, at der ikke ville blive nedlagt apoteker, og at der heller ikke ville blive foretaget nedklassificering af apoteker, før vi fik vedtaget en ny apotekerlov. Nu siger ministeren her fra talerstolen, at man vil fare med lempe, indtil en ny apotekerlov er blevet vedtaget. Jeg vil gerne vide, hvilken af de to forklaringer vi skal tro på, og opfordrer ministeren til her i dag at give os et tilsagn om, at der ikke vil blive nedlagt apoteker og ikke vil blive nedklassifi-